

Sygn. akt V KK 166/22

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 21 kwietnia 2022 r.,
na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

sprawy **Z. P.**,

skazanego z art. 178a § 4 k.k. i in.,

z powodu kasacji wniesionej obrońcą skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 15 grudnia 2021 r., sygn. akt II Ka (...)

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Ł.

Zamiejskowego Wydziału Karnego z siedzibą w P.

z dnia 22 lipca 2021 r, sygn. akt VII K (...),

p o s t a n a w i a:

1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;

**2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł. VII Zamiejskowego Wydziału Karnego z siedzibą w P. z dnia 22 lipca 2021 r. (sygn. akt VII K (...)) Z. P. został uznany winnym ciągu przestępstw z art. 178a § 4 k.k. oraz innych czynów, za które wymierzono mu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Wyrok ten został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 15 grudnia 2021 r. (sygn. akt II Ka (...)).

Od powyższego prawomocnego orzeczenia kasacji wniósł obrońca skazanego, zarzucając przedmiotowemu wyrokowi *„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. 178a § 4 k.k. poprzez zasadne utrzymanie błędnej kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego przypisanego oskarżonemu Z. P..”*

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

Podniesiony w kasacji zarzut naruszenia prawa materialnego, nie jest powiązany z mankamentami postępowania odwoławczego (brak stosownego zarzutu naruszenia art. 433 k.p.k. i art. 457 k.p.k.), a pamiętać wypada, że Sąd odwoławczy nie stosował wskazanych przepisów prawa materialnego utrzymując wyrok Sądu I instancji. Sąd odwoławczy uznał, że zarzut postawiony w apelacji w zakresie naruszenia prawa materialnego nie był zasadny i ten swój pogląd uzasadnił. Pamiętać należy, że postępowanie apelacyjne na gruncie k.p.k. różni się od tego, z jakim do czynienia mamy w postępowaniu cywilnym, gdzie obowiązujący model apelacji pełnej (cum beneficio novorum) polega nie na rozpoznaniu apelacji przez sąd drugiej instancji, ale na ponownym merytorycznym rozpoznaniu sprawy w granicach zaskarżenia i nie mogą stać temu na przeszkodzie wady uzasadnienia sądu pierwszej instancji, także nie wytknięte w apelacji (tak postanowienie Sądu Najwyższego z 16.03.2021 r., I USK 166/21, LEX nr 3220176). Dlatego też jedynym zarzutem, jaki mógł zostać postawiony w kasacji to ten dotyczący rażącego naruszenia standardu kontroli odwoławczej w zakresie uprzednio złożonej apelacji. Kwestia oceny spełnienia przesłanek do zatarcia skazania, które następnie wpływa na możliwość przyjęcia chociażby kwalifikacji z art. 178a § 4 k.k. może stanowić zagadnienie prawa materialnego (wykładnia bądź stosowanie przepisu w perspektywie zasada prawa intertemporalnego), albo ustaleń faktycznych (czy in concreto doszło do zatarcia, co czyni się w oparciu o stosowne dokumenty). To jednak rola profesjonalnego obrońcy, by kasację sformułował w sposób odpowiadający rudymentom sztuki.

W kasacji można podnieść wyłącznie zarzut rażącego naruszenia prawa odnosząc go do orzeczenia sądu odwoławczego. Zarzut ten z istoty rzeczy może dotyczyć tych norm prawnych, które były (lub powinny być) przez sąd stosowane. W sytuacji, kiedy sąd odwoławczy nie orzeka reformatoryjnie, nie stosuje prawa materialnego, bowiem nie korzysta z wynikającej z tego prawa kompetencji to stwierdzania winy i wymierzenia kary. Utrzymując wyrok w mocy lub uchylając go i przekazując sprawę do ponownego rozpoznania działa na podstawie przepisów prawa procesowego, oceniając według określonego w tych przepisach standardu kontroli odwoławczej, zawarte w środku zaskarżenia zarzuty.

W tym miejscu warto jeszcze raz przypomnieć, że kasacja jako nadzwyczajny środek zaskarżenia nie jest tzw. trzecią instancją, nie służy zatem do inicjowania powtórnej kontroli w zakresie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ani ponownej kontroli poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, lecz ma na celu eliminację błędów wynikających z wadliwego w stopniu rażącym zastosowania przepisów prawa materialnego lub procesowego albo związanych z wystąpieniem przesłanek z art. 439 § 1 k.p.k. tj. tzw. bezwzględnych podstaw odwoławczych.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.